

Yağmur

GÜNGÖR ÖZMEN

Yağmura çıkardım yalnızlığımı
Kendimle yüzleştim
Ben kimim?
Ellerim kim?
Dargınım bütün aynalara
Tanımadığı için beni

Yağmura çıkardım yalnızlığımı
Yorgun bir sonbaharı uğurladım
Dargın yapraklar kaldı avuçlarımda
Üşüdü umutlarım
Üşüdü acılarım
Üşüdü sevdalarım
Kendime gömüldüm
Şarkısız kaldım

274

Yağmura çıkardım yalnızlığımı
Umudum dün de kaldı
Kapandı perde - Salon dilsiz
Replikler yerde kaldı

Yağmura çıkardım yalnızlığımı
Islatmasın diye yağmur
Denizi eve taşıdım
Açtım tüm kapılarımı
Güller içerde
Dikenler dışarıda kaldı
Çocuk bahçesi şimdi içim
Kiraz ağaçları çiçek açtı
Döndü leylekler
Ve güneş
Bir daha doğdu